

διδασκτικοῦ ἔργου τοῦ Appell ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω τὴν κλασσικὴν καταστάσαν πολύτομον Θεωρητικὴν Μηχανικὴν καὶ τὸ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Goursat σύγγραμμα: *Théorie des fonctions algébriques et de leurs intégrales*. Τὰ συγγράμματα τοῦ Appell, ἀκολουθοῦντα ἰδίως τὴν ἀναλυτικὴν μέθοδον, διακρίνει ἡ σαφήνεια καὶ ἡ ἄκρα μεθοδικότης.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ὁ Appell ἀκραιφνὴς φιλέλλην, τύπος εὐγενοῦς καὶ ἀγαθοῦ, θερμὸς ὑποστηρικτὴς τῶν νεαρῶν ἐπιστημόνων. Προτείνω, ὅπως ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν συλλυπηθῇ τὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας.

Ἡ Ἀκαδημία ἐγκρίνει τὴν ἀποστολὴν τῶν συλλυπητηρίων γραμμάτων.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ *Γενικὸς Γραμματεὺς* καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα βιβλία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ. — Περὶ τοπωνυμίων τῆς Μυκόνου, ὑπὸ κ. Σίμου Μενάρδου.

Ὁ κ. Σῖμος Μενάρδος, διαλαβὼν περὶ τῶν τοπωνυμίων τῆς νήσου Μυκόνου, διήρεσεν αὐτὰ εἰς 8 τάξεις: α' τὰ τῶν αἰγιαλῶν, β' νησίδων, γ' τὰ ἐκ τοῦ ἐδάφους ὀνόματα, δ' ὀνόματα πηγῶν καὶ ῥυακίων, ε' τὰ ἐκ φυτῶν, στ' τὰ ἐξ οἰκοδομῶν, ζ' τὰ ἐκ ναῶν, η' τὰ ἐξ ἀνθρώπων. Παρατήρησε δὲ ὅτι κατὰ τὸ παρὸν στάδιον τῆς ἐρεῦνης τὸ χρησιμώτατον εἶναι νὰ παραβάλλωμεν τὰ ἐκασταχοῦ τοπωνύμια πρὸς ἄλλα, ὑπάρχοντα ἄλλαχοῦ, καὶ συνέκρινε τὰ τῆς Μυκόνου πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν Κυκλάδων καὶ ἄλλων νήσων. Κατέληξε δὲ εἰς τὰ ἐξῆς πορίσματα:

«Τόσα εἶναι τὰ εἰς ἐμὲ γνωστὰ τοπωνύμια τῆς Μυκόνου. Τὰ ἐκ τούτων ἱστορικὰ πορίσματα εἶναι μᾶλλον ἀρνητικά· π.χ. ὅτι οἱ Φράγκοι σχεδὸν οὐδὲν ἀφῆκαν ἔχνος. Τὰ πολλὰ τοπωνύμια εἶναι ὀνόματα προσηγορικά, ἔχοντα μόνον τὸ καλόν, ὅτι παριστάνουν τὴν ιδιότυπον ζωὴν τῶν νησιωτῶν. Καθὼς εἵπομεν, σήμερον, ἐκτὸς τῆς παραλίας πολίχνης, τοῦ ἄλλοτε κάστρου, ὅπου ἔζη πυκνότερος τοῦ δέοντος πληθυσμός, ὁ μεσόγειος τῆς Ἀνω Μερᾶς εἶναι οἰκίσκοι, διεσκορπισμένοι ἐντὸς κτημάτων. Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐπώνυμα τοῦ πληθυσμοῦ τούτου, ἀφ' ἧς ἤρχισαν οἱ «κατζηλιέριδες» νὰ τὰ καταγράφουν, βλέπομεν ὅτι τὰ ἡμίση εἶναι τοπικὰ ἐκ τῶν ἄλλων νήσων

(π. χ. Ἀξιότης, Ἀμουργιανός, Ἀνδριώτης, Ἀντιπαριώτης, Κιμουλιάτης, Μηλιός, Νιώτης, Σαντοριναῖος, Σερφιώτης, Σιφναῖος, Σκιαθίτης, Συριανός, Τηνιακός, Τζιώτης, Χιώτης) μαρτυροῦντα νέους ἐποίκους.

Παραβάλλοντες δὲ καὶ τὴν προφορὰν τῶν Μυκονίων καὶ τῶν Τηνίων, οἵτινες ἀποσιωποῦν τὰ ἄτονα *ι* καὶ *υο*, ἐνῶ οἱ Μυκόνιοι τὰ προφέρουν ὅπωςδὴποτε καλῶς, (καίτοι βραχύτερον τῶν νοτιωτέρων) συνάγομεν ὅτι ἀθρόος ἐποικισμός ἐγινε μᾶλλον ἐκ τῶν νοτιωτέρων νήσων. Παρατηροῦντες δὲ καὶ τὴν διαφορὰν τῶν καταλήξεων, π. χ. τοῦ Ἀνω μερὰ καὶ τοῦ Μεσαριά, ὅτι δηλ. ἡ μὲν β' εἶναι κοινή, ἡ δὲ α' ὁμοιάζει πρὸς τὴν προφορὰν τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης, πειθόμεθα περὶ τῆς γλωσσικῆς τῶν ἐποίκων ποικιλίας. Ὁ ποικίλος οὗτος ἐποικισμός, γενόμενος κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ναυτιλίας, ἐρμηνεύει τὴν ἔλλειψιν ἀρχαίων τοπωνυμίων, οἷα προδήλως παρέμειναν π. χ. ἐπὶ τῆς Ῥόδου καὶ τῆς Κύπρου. Αἱ ἄκραι καὶ οἱ ὄρμοι τῆς Μυκόνου ἦσαν γνωστοί, ἀλλὰ τὸν ἰθαγενῆ πληθυσμὸν διεσκόρπιζε συχνὰ ἡ τουρκικὴ τυραννία, ἡ κακοήθεια τῶν Δυτικῶν κατακτητῶν καὶ τῶν πειρατῶν ἢ ἀγριότης.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ.—Über Flächen deren Krümmung allgemein beschränkt ist*, von C. Carathéodory.

1. Von einer Fläche S wollen wir sagen, dass ihre Krümmung allgemein beschränkt ist, wenn die (erste) Krümmung sämtlicher geodätischer Linien von S in jedem ihrer Punkte eine feste Schranke M nicht übertrifft. Diese Forderung ist gleichwertig mit der anderen, dass alle Hauptkrümmungsradien, abgesehen vom Vorzeichen, in jedem Punkte von S nicht kleiner als $1 : M$ sind. Man sieht also, dass die Flächen, die wir betrachten wollen, mit denjenigen zusammenfallen, die auch vom naiven Standpunkt als schwach gekrümmt erscheinen.

Für die Untersuchung derartiger Flächen kann man selbstverständlich $M=1$ setzen, da man dies immer durch eine Ähnlichkeitstransformation erzwingen kann.

Es ist ferner zweckmässig die Klasse der betrachteten Flächen möglichst zu verallgemeinern und nur solche Eigenschaften von ihnen zu verlangen, die wirklich bei den Beweisen gebraucht werden. Wir werden infolgedessen von unseren Flächen S folgende Eigenschaften voraussetzen:

* Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ. — Περί ἐπιφανειῶν μὲ πεπερασμένην γενικὴν καμπυλότητα.

* Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Ὀκτωβρίου.